

Kossuth kudarcot vallott, Orbánnak sincs sok esélye

Mostanában nagyon sok szó esik az IMF-ről, az Európai Központi Bankról, a Valutaalapról. Orbán és a Magyar Nemzeti Bank „harcáról”. Megy a nagy hülyítés. A megosztott magyarok egyik fele és a bankárok, az EU és az IMF védi a jegybank függetlenségét.

De soha, senki, még Orbán Viktor sem teszi fel a kérdést: **Miért kell egy jegybanknak függetlennek lennie?**

Őn feltette már magának ezt az alapvető kérdést? Nem? Ne csodálkozzon. Az Ön agyát is kimosta már a „hivatalos” média, mely belőlünk magyarokból egy megosztott nemzetet csinált, és olyan egyszerű problémára degradált le minket, hogy Gyurcsány vagy Orbán. Míg mi marakodunk a koncon, a média, mely ugyanazon kezekben van, mint a jegybankok szítja közöttünk továbbra is az ellentétet, hogy eltereljük a figyelmünket a valódi csalásról. Ugyanezek a körök fizetik a pártmédiákat is, melyeknek szerepe szintén a nemzet megosztása. Így a HIR-TV, a Magyar Nemzet, a Magyar Hírlapnak ugyanaz a szerepe, mint a NÉPSZAVA-nak, a Népszabadságnak, az ATV-nak és a 168 Órának. A lényeg: a társadalom megosztása. Az egyik oldalon Aczél Endrék és Mészáros Tamások, Bolgár Györgyök és Avar Istvánok a másikon Csermely Péterek, Bencsik Andrások, Kerényi Imrék osztják meg a magyarokat. A „balosok” egy kicsit kulturáltabban teszik a hülyét, a jobbosok egy kicsit véresszájúabban lázítják egymás ellen a magyarokat. A közös bennük, hogy mindannyian fizetett és agymosott újságírók, akik valószínűleg hisznek igazukban, de nem látják a fától az erdőt és nem veszik észre, hogy a nagy jóakaratokban éppen saját maguk ássák a magyarság sírját, annak megosztásával.

Szóval tőlük, ne várja senki sem azt a kérdést, hogy miért kell függetlennek lennie a Magyar Nemzeti Banknak?

Ha feltennék ezt a kérdést, gazdáik már másnap kirúgnák őket. Először is nézzünk egy ellentmondást. Kitől kell a Magyar Nemzeti Banknak (továbbiakban: MNB) függetlennek lennie? A kormánytól. A kormányt a Parlament választja. Tehát az MNB független a Parlamenttől. A Parlamentet a nép választja. Tehát az MNB független a magyar nemzettől. Ennyi. A kör bezárult. Nekünk magyar embereknek semmi közünk nincs a saját jegybankunkhoz.

Ezt 2001-ben az I. Orbán-kormány törvénybe is iktatta. Íme:

2001. évi LVIII. törvény a Magyar Nemzeti Bankról

Az Országgyűlés törvényt alkot a Magyar Nemzeti Bankról, annak elsődleges céljairól, alapvető feladatairól, intézményi, szervezeti, személyi, pénzügyi függetlenségéről, működéséről, figyelemmel a fejlett piacgazdaság követelményeire.

1. Fejezet

A MAGYAR NEMZETI BANK JOGÁLLÁSA, ELSŐDLEGES CÉLJA ÉS ALAPVETŐ FELADATA

1. § (1) A Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) a Magyar Köztársaság központi bankja. Az MNB a Központi Bankok Európai Rendszerének tagja.

(2) Az MNB, valamint döntéshozó szerveinek tagjai e törvényben foglalt feladataik végrehajtása és kötelességeik teljesítése során függetlenek, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasításokat az Európai Központi Bank kivételével a Kormánytól, az Európai Unió intézményeitől és szerveitől, tagállamainak kormányaitól vagy bármilyen más szervtől.

Tehát nem fogadhatnak el egy magyar intézménytől sem utasítást, csak az Európai Központi Banktól.

Mi magyarok tehát nem bocsájthatunk ki saját pénzt, csak kölcsönt vehetünk fel, kamatra. De nem tudom tudta-e, hogy ez nem mostani keletű probléma. Az 1848-as forradalom és a 1849 szabadságharc is e miatt robbant ki.

A történet érdekes. 1848-1849-ben, egy család eltaposta Magyarországot. Ez a család, nem a Habsburg család volt! A császári család, csak egy jelentéktelen „paraszt” volt (és maradt!) a sakktablán.

Mi történt 1848-ban?

Tanulmányozzuk a Habsburg család rejtélyes történetét. A megoldást a Rothschild család történetének felgöngyölítésénél találjuk meg. Volt egyszer egy Rothschild család. Apró, jelentéktelen pénzváltó üzlet, amely a valódi nagyok árnyékában egy sikátorban vegetált. A hatalom igazi birtokosa a Fugger család volt!

Jacob Fugger és főkönyvelője, Matthäus Schwarz az arany dolgozószobában.

A Fugger család lassan minden nagy pénzügyi dinasztia

maga alá gyűrt, de az örökös harc egy idő után már elgyengítette. Szüksége volt egy titkos megbízottra, akit a többiek nem ismernek, akinek az utazásaira a legyőzött, (de még nem kivérzett!) vetélytársak nem figyelnek fel. Szüksége volt egy apró kis szövetségesre, aki sehol nem kelt feltűnést. Elvégez minden felderítést, megbízatást (a Fugger család ekkor már császárt és pápát jelölt ki...) és megelepszik apró morzsákkal a nagy, „nemzetközívé vált” üzletekből. Az elefánt és az egér baráti kapcsolata.

Az „egér” lassan, türelmesen erősödött és növekedett. A titkos megbízatásokból szolid haszonra tett szert. Közben, lassan megismerte egész Európa királyi házait a felderítő munkák során. Közben megismerte a Vatikán és a Porta titkosszolgálatát, majd idővel a világ minden ismert uralkodójának a titkosszolgálatát is. A titkosszolgálatoknak mindig szükségük van és volt a pénzre és az információra. A Rothschildok zseniális találmánya: egyesíteni a titkosszolgálatok, az elengedhetetlen titkosszolgálatok pénzügyeit! Apró közös üzletekkel kezdődött, majd óriási pénzügyi világbirodalom bontakozott ki a jótékony homályban. Ahogy lenni szokott: a világbirodalom is lassan elindult a saját útján, és önállósodott napjainkra. Na, nem függetlenedett! Csak már nem egyedül a Rothschildok irányítják.

De maradjuk 1848-nál!

Az Osztrák Nemzeti Bank, a Bécsben élő Salamon irányítása alatt működő Rothschild magánbank már megerősödött a császárvárosban és „nyíltan” átvette a birodalom irányítását.

Salamon Rothschild Bécs igazi úra, a Habsburgok irányítója.

A Habsburgok nehezen törődtek bele, hogy újra olyan jelentéktelen rabszolgaként, cselédként szolgálják a Rothschildokat, mint valamikor a Fuggereket, de megértették, hogy ez a szolgálat végleges. A régi főnökeik, most az új pénzcászárt szolgálják és a rabszolga az mindig elajándékozható. A Fuggereknek már volt valamikor egy magánháborújuk Magyarországgal, de a Hunyadiak kiirtása után a jelentéktelen Jagellókat már könnyen legyőzték. Az új pénzügyi dinasztia példás kegyetlenséggel vette kezébe a birodalmi gyarmat pénzügyeit.

Széchenyi és Kossuth személye hozta az első kavicsokat a harcsrendszerük örlökerekei közé. A harács. Szép új neve: a kamat, a magyar gazdaságot fojtogatta legkegyetlenebbül. Az 1825-ös országgyűlés nem fekdűt le a Habsburgok mögött megbúvó pénzügyi polipnak. Nem voltunk hajlandóak az Osztrák Nemzeti Bank által kölcsönzött pénzt felvenni kamatra, hanem saját magyar pénzt szerettünk volna nyomtatni.

A Rothschild család azonban nagyon odafigyelt a megbízható családtagok beillesztésére is az osztrák - magyar politikai eseményekbe.

Windischgrätz, Haynau személyének (családtagok) kiváltása, az „uralkodó császár leváltása (családi puccs)”, mind-mind apró jelek, amit érdemes a történelem iránt érdeklődőknek alaposan tanulmányozni.

Amikor a 1849-ben a hadszíntér magyar sikerektől volt hangos, akkor az orosz cár vonakodott a beavatkozástól, de a hatalmas pénzügyeseken felül az új, fiatal „császár” személyes utazása, majd könyörgései és a Rothschildoktól rákényszerített megalázkodás (kézcsókkal köszöntötte a cárt és kézcsókkal köszöntötte meg a megígért „segítségét”) megenyhítették a cárt és „tanácsadói” jelenthették a sikert az Osztrák Nemzeti Banknak. A történet során és végén a Rothschildok, minden más európai uralkodónak megparancsolták: kuss legyen!

Egyedül, a török birodalom uralkodója, a szultán nem járult hozzá saját titkosszolgálatára javaslatához, hogy Kossuth és a többi magyar menekült kiadatását pénzügyi szempontok alapján mérlegelje. A szultán, elődjére hivatkozott, aki Rákóczi kiadatását elutasította, a Fuggerek minden befolyása ellenére.

1848-ban tehát Széchenyi és Kossuth gyűjtést rendeztek ahol a magyarok összeadták a magyar pénz nemesfém fedezetét. Kossuth, mint a kormány pénzügyminisztere, tárcáját mindössze 400 000 forinttal vette át. Ez pedig elenyésző összeg volt a felállítandó hadsereg ellátására. Kossuth ezért elhatározta az új bankjegy kiadását. Ez az ún. Kossuth-bankó.

Mindehhez azonban nemesfém alapot kellett teremteni. Ahogy ezt akkor mondták: „ércalap”.

Kossuth bankó. Nemesfém és erkölcsi fedezete is volt.

A kormány felhívással fordult az ország polgárságához, a nemesfémek felajánlására. Megindult a gyűjtés a szabadság védelmére. A koldus a rézkrajcárját, a szekeresgazda ezüstgombját, a nemes úr arany forintját tette a haza oltárára. Az egykori krónikás a nemzeti áldozatkészségnek ezt a szép példáját a következőkben örökítette meg:

„A május 20-án, a Múzeum udvarán tartott népgyűlés alkalmával Rottenbiller polgármester, a felszólítás felolvasása után 200 forintot kívül rögtön felajánlotta, és letette az óráját láncostól, pecsétgyűrűstől. Őt követte a nemzeti kaszinó 20 000 pengőforinttal, gróf Széchenyi István egy mázsa ezüstemel, Woldainer két láda arany- és ezüst-neművel, gróf Zichy Manó öt mázsa remekmű ezüsteművel, s őket követte azután az egész ország, úgy hogy az ajándékok összege csakhamar milliókra ment.”

Innen már csak egy lépés volt az önálló magyar pénz - a Kossuth bankó - megjelenéséig. A gyűjtési akció eredményeként Kossuth Lajos, mint pénzügyminiszter, szerződést kötött a Pesti Kereskedelmi

Bankkal, melynek értelmében a kormány kötelezte magát, hogy aranyban és ezüstben 5 millió forintot tesz le. A bank pedig fedezet ellenében 12 6/2 millió forintot bocsát ki bankjegyekben. Így jött létre a híres Kossuth bankó”.

De nem volt mese! Hiába lett nemzeti függetlenség egy évig, hiába győztük le a Habsburgokat, a Rothschildok elintézték minket. Kossuth meg elfutott. Ezért kell tehát ma nagyon vigyázni és óvatosan bánni az IMF-fel. Kétsége ne legyen senkinek sem, hogy mai is szívartüstös szobákban dől hazánk sorsa. Ha Orbán ezzel nem számol, könnyen Kossuth sorsára juthat. Azzal meg valljuk be nem sokra mentünk. Sokkal megfontoltabbnak kell lennie tehát Kossuthnál, ami nem egyszerű feladat.

Sajnos Orbán nem beszél ezekről a dolgokról nyíltan, mert tudja, hogyha borít, akkor már eltüntetik a politikai sülyesztőben, mert simán megzsarolják. Olyan kártyák vannak a kezükben Orbánékról és Fideszről (és persze minden magyar pártról és politikusról), amivel simán porázon tartják a mindenkorai magyar kormányt.

Mi történik ma, Magyarországon?

Egy ország fuldoklik egy érthetetlenül nagy adósság szorításában! Beszéljenek a számok:

- 1945-ben, a németek után az oroszok (szovjetek) szállták meg Magyarországot.
- 1956-ban a magyar nép megkísérelte visszaszerezni a hatalmat a megszállóktól és a bábkormánytól.
- 1957 tavaszára, a „van másik” bábkormány megszilárdította rémuralmát.
- 1973-1989 között egymilliárd dollár érkezett be Magyarországra.
- 1973-1989 között kifizetett a bábkormány tizenegy milliárd dollár kamatot az egymilliárd dollár után.
- 1989-ben: csődhelyzet, mert összegyűlt húsz milliárd adósság!

Tehát: kölcsön: 1 milliárd dollár!

Visszafizetve: 11 milliárd dollár!

Maradék adósság: 20 milliárd dollár!

Erre, mondta Antal József:

„Az adósságot vissza kell fizetni!”

„Ez becsületbeli ügy!”

Vajon kinek a „becsülete” múltott azon, hogy ezt a szélhámos pénzügyi műveletet elismerjék, amit a megszállók és hű kutyáik a magyar nép nyakába varrtak?

1989-2010 között felvettünk 50 milliárd dollárt.

1989-2010 között kifizettünk 150 milliárd dollár kamatot.

2010-ben tartozunk 132 milliárd dollárral plusz kamataival.

Antal József, Horn Gyula, Orbán Viktor, Medgyessy Péter, Gyurcsány Ferenc is fizette a kamatokat. Mindegyik hazudott erről a magyaroknak!

Orbán most megpróbál valamit, de mivel nem őszinte a kommunikációja, kevés az esélye. Csak akkor vehetjük fel eséllyel a harcot a saját pénzkicsbocsájtásért, ha nem azzal a porhintéssel foglalkozunk, hogy mennyi a jegybankelnök fizetése, hanem azzal, hogy minden magyar tudja, hogy miért nem nyomtathatunk forintot, miért kell kölcsönt felvenni kamatra.

Szabad Európa
Forrás: Nemzeti Hírhaló

